

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ**

КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН

Тема № 7:

МОРАЛЬНА КУЛЬТУРА ЮРИСТА

Дніпро – 2021

План:

1. Моральна вимога, моральний ідеал, честь та гідність, совість, справедливість в практичній діяльності юриста .
2. Сенс життя та щастя як категорії моральної свідомості юриста.
3. Моральний вибір юриста.
4. Моральні основи спілкування юриста: повага, співчуття, милосердя, любов.
5. Мораль і право як механізми регуляції життєдіяльності юриста.

1. Моральна вимога, моральний ідеал, честь та гідність, совість, справедливість в практичній діяльності юриста.

Моральна вимога – це найпростіший елемент моральних відносин. Спільними ознаками для всіх моральних вимог є такі: імперативність, усезагальність, усепроникливість, безособовість.

Категорії гідність і честь розкривають моральне ставлення людини до себе та іншого (людей, суспільства).

Гідність – особливе моральне ставлення людини до себе, що виявляється в усвідомленні своєї самоцінності і моральної рівності з іншими людьми; ставлення людини до інших людей, в якому визначається її безумовна цінність.

Чесць – особливе моральне ставлення людини до себе, що виявляється в усвідомленні свого соціального статусу, роду діяльності й моральних заслуг, і відповідне ставлення до не, суспільства, яке рахується з її репутацією.

Совість – це внутрішнє духовне осмислення людиною цільності своєї життєвої реалізації під кутом зору її принципової моральної оцінки.

Справедливість – це категорія, яка фіксує саме той належний порядок людського співжиття, належний стан справ загалом, який має бути встановлений внаслідок відповідального виконання людьми свого обов'язку.

**2. Сенс життя та щастя як
категорії моральної свідомості
юриста.**

Смисл (сенс) життя – морально-світоглядне уявлення людини, за яким вона зіставляє себе і свої вчинки з найвищими цінностями, ідеалом, виправдовується перед собою та іншими.

Рано чи пізно людина має перейти, як писав сучасний філософ і психолог І. Кон, від питання «Ким бути?» до питання «Якою бути?». Саме тоді й виникає питання про смисл життя.

Щастя – стан найвищого внутрішнього вдоволення людини умовами свого буття, повнотою і осмисленістю життя, реалізацією свого людського призначення.

За словами Л. Толстого: «Щастя є відчуття повності фізичних і духовних сил в їх суспільному застосуванні».

3. Моральний вибір юриста

Моральний вибір – це акт моральної діяльності, який полягає в тому, що людина, виявляючи свою суверенність, самовизначається стосовно системи цінностей і засобів їх реалізації в лінії поведінки чи окремих вчинків.

Основними елементами морального вибору є

**МОЖЛИВОСТЕЙ
ВИБОРУ**

**ЗДІБНІСТЬ
ВИБИРАТИ**

**В моральному виборі існує подвійна
детермінація:**

**моральні норми
особи**

**система моральних
норм суспільства**

В моральній поведінці людини з точки зору вибору можна виділити наступні типи поведінки.

Донкіхотство	активна поведінка особи, яка ґрунтується на емоціях, пориві, ігноруючи об'єктивні обставини вибору. «Я йду, навіть якщо не бачу дороги, і не знаю куди я прийду» – Дон Кіхот.
Гамлетизм	поведінка людини, яка підходячи до вибору раціонально, намагається передбачити всі наслідки своєї активності в виборі із боязні зробити помилку. «Бути? чи не бути?» – Гамлет.
Нейтралізм	тип поведінки, згідно з яким людина не втручається в прийняття рішення. Займає нейтральну позицію, тобто вона вибирає між дилемою втручатися чи не втручатися в сам процес прийняття рішення, а не в те яким може бути вибір (наприклад, моральним чи аморальним).

**4. Моральні основи
спілкування юриста:
повага, співчуття, милосердя, любов.**

Повага, повагу в етиці визначають як таке ставлення до людини, що реалізує (на практиці певних діях, поведінкових актах, формах суб'єктивного відношення) визнання людської гідності.

Співчуття. Неважко побачити, однак, що для культури спілкування повага є передумовою хоча й необхідною, але недостатньою. Можна скільки завгодно поважати людину на відстані, зовсім не прагнучи вступити в спілкування з нею.

Милосердя можна визначити як діяльне прагнення допомогти кожному, хто має в тому потребу. За своїм об'єктивним змістом милосердя «досить близьке до співчуття, проте розглядати його просто як вияв останнього було б неправомірно, оскільки у своїй екзистенційній основі вони зовсім не обов'язково збігаються. Якщо співчуття, тим більше співстраждання, пов'язане, як ми бачили, з тим, що особа переймається турботами й стражданнями інших, до певної міри розчиняючи в них власне Я, то милосердя, навпаки, передбачає чітко окресленого суб'єкта, який, керуючись моральними прагненнями, від надміру власного буття чинить добро тим, кого усвідомлює саме як Інших, відмінних від себе – хоча здебільшого, й не без сердечної схильності до них. Милосердя саме по собі є високою етичною цінністю».

Любов – це духовний стан людини, пов'язаний з її екзистенцією та ставлення до інших як вищих цінностей.

5. Мораль і право як механізми регуляції життєдіяльності юриста.

Термін «мораль» (moralitas) походить від латинського прикметника moralis (такий, що стосується вдачі, характеру, складу душі, звичок), утвореного, в свою чергу, від давньолатинського mos (звичай, натура, поведінка, а також припис, правило, закон).

Моральна культура – це система нормативних відносин між людьми, що утворює особливу, історично і традиційно зумовлену сферу культурної практики.